

[Rager.]

langt, og disse er vel neppe faldet paa Landbruget allesammen. Det synes altsaa, som om Arbejdsanvisningskontorerne, naar de benyttes, er i Stånd til at yde de Anvisninger, der forlanges. Om de saa benyttes for lidt af dem, der søger Arbejdere, ja, det er en anden Side af Sagen, men det er aabenbart urigtigt at komme med den Kritik, at Anvisningskontorerne ikke er i Stånd til at anvise, naar det forlanges.

Med Hensyn til selve Lovforslaget vil jeg gøre opmærksom paa, at der kan være Enkeltheder, som jeg for mit Vedkommende kunde ønske at faa nærmere oplyst og faa nærmere Forhandling om i et Udvalg. Forholdet er bl. a. dette, at Forslag som det foreliggende kun beskæftiger sig med de organiserede Arbejdere, hvorimod de uorganiserede er henvist til Kommnehjælpen. Det kunde maaske være heldigt paa Grundlag af Socialreformens Ordlyd at drøfte, hvorvidt denne Deling er rigtig og bør opretholdes.

Jeg vil derefter gerne have Lov til at knytte nogle Bemærkninger til selve Hjælpe-spørgsmaalet. Det er jo nemlig saaledes, at Hjælpens Størrelse er een Ting, og saa kommer det andet Spørgsmaal, og det er: hvad kan man erholde for denne Pengehjælp? Hvorledes ligger Priserne for de Varer, som de arbejdsløse nødvendigvis skal have? Der er dør en Varepris, som specielt interesserer mig, og det er Vareprisen paa Boliger. Vi ved jo alle, at den nugældende Huslejlov i København for Boligers Vedkommende løber ud til Oktober Flyttedag 1934. Huslejloven beskytter kun Lejen for dem, der bliver i deres Bolig, hvorimod Boligen, hver Gang en flytter fra sin Lejlighed, bliver fri, saaledes at Husejeren kan tage den Leje, han vil. Nu staa der mange 5 Værelser Lejligheder ledige, der sker med andre Ord en Forskydning nedad fra 5 Værelser til 4 Værelser og fra 4 Værelser til 3 Værelser og længere ned, og det stopper op ved 2 Værelser eller 1 Værelser Lejligheder, og for disse er Efterspørgselen for Tiden stor. De nye Lejligheder er dyrere end de gamle, men de gamle kan, som Følge af den stærke Efterspørgsel og den Omstændighed, at nye ikke kan produceres til de gamles Pris, forhøjes, og de forhøjes nu ved Ledighed med 15—20 pCt. af Huslejen. Dette rammer naturligvis ogsaa de arbejdsløse, som skal udrede deres Husleje, bl. a. ved Hjælp af denne Lov. Jeg retter derfor den indtrængende Henvendelse til den højtærede Regering og specielt til den højtærede Indenrigsminister, at man hurtigst muligt

tager Spørgsmaalet op om at faa bremset op for Lejeforhøjelserne for de mindre Lejligheder, i alle Tilfælde i København, hvor jeg kender Forholdene, men det skulde undre mig, om noget lignende ikke ogsaa skulde finde Sted i Provinsen. Jeg gør opmærksom paa, at Husejernes Frihed til senere, naar den nuværende Lov løber ud, ogsaa at forhøje Forretningslokalernes Pris, vil komme til at virke tilbage paa Varepriserne, der i Øjeblikket her i Byen er for høje; bl. a. begrundet paa de store Huslejer, som skal afholdes af de Detailhandlere, der fordeler Varerne. Jeg finder, at disse Problemer er meget vigtige, saa de kommer ganske naturligt frem i ens Tanke, naar Talen er om et Lovforslag af denne Art.

Til Lovforslaget om Fordeling af Oksekød har jeg ingen særlige Bemærkninger at gøre.

Til Slut kunde jeg ønske at sige nogle enkelte Ord med Hensyn til Fremtiden. Den store Arbejdsløshed, vi har nu, vil muligt svinde en Tid og blive mindre, men jeg hører til dem, der efterhaanden er blevet nogenlunde overbevist om, at hvis vi opretholder de nuværende Arbejdstider og Produktionsforhold, vil den Tilstand, vi har nu, blive kronisk og stedse forværres. Og det er ikke underligt. Gennem mange Aar har der været arbejdet paa at overflødiggøre det manuelle Arbejde, at forsimplere og rationalisere det; hvad er da naturligere end, at Arbejdskraft bliver ledig? I en Tid, da Verden trængte til, at der blev udført meget Arbejde, var det naturligt at kræve Respekt opretholdt for Ordet: I dit Ansigt Sved skal du æde dit Brød; men efterhaanden skal vi passe paa, at dette Ord ikke bliver en Klods om Benet paa det moderne Samfund eller maaske en Sovepude. Vi siger til et Menneske: Vil du have noget at spise, maa du arbejde! Men naar han saa kommer og vil arbejde, siger man: Vi har ikke noget Arbejde til dig. Det gælder ikke om og maa ikke gælde om ligefrem at fremskaffe Arbejde for Arbejdets Skyld. Det er bagvendt og bizart, naar man har Gravemaskiner, at stille dem til Side, for at Folk kan faa Lov til at staa med en Skovl i Haanden og slide og slæbe, i Virkeligheden til ingen Nytte. Det bliver nødvendigt at foretage ganske overordentlig indgribende Foranstaltninger, hvis den Betragtning, jeg her kommer med, er rigtig, Foranstaltninger, der gaar meget radikalt til Værks med Hensyn til Fordelingen af Arbejdet, Fordelingen af Udbyttet og i det hele taget Spørgsmaalet om, hvad den enkelte skal producere for at faa opfyldt sit naturlige